

A Fővárosi Ítéltábla az Őszy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Őszy Tamás ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Stubenvoll Zsolt ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 30. napján kelt 35.P.24.872/2016/7. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül az ... internetes portálon ... napján „...” címmel megjelent cikkel azonos módon és formában jelentesse meg az alábbi helyreigazítást:

A ... napján megjelent „...” című cikkben valótlanul híreszteltük azt, hogy a cikkben megjelölt nevelőotthonban a

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.400 forint perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában utalt a Pp. 206. § (1) bekezdésére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére. Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes azonosítható-e a sérelmezett cikk alapján. Megállapította, hogy az írásban is megemlítsre került, hogy a ... történtek az állított jogellenes magatartások, és az is, hogy a nevelőintézet fenntartója az Ezen felül a cikkbe beágyazásra került

egy műsorszám is, amelyben a felperes elnevezése, a felperes címe, illetve a felperesnek helyt adó épület egyértelműen azonosítható. Mivel ez a beágyazott videó az írás mellékletének tekinthető, így a cikk, valamint a beágyazott videó együttesen alkalmasak arra, hogy az átlagolvasó is beazonosítsa a felperest abban a körben, hogy az I. rendű alperes közlései ténylegesen rá vonatkoznak.

Rögzítette, hogy a perben az I. rendű alperesnek kellett bizonyítania, hogy a sérelmezett közlések valóságok. Az alperesek a per első tárgyalását követően csatoltak egy később adásba került ... műsorszámot és annak leiratát, mely szerint egy szakember többek között azt nyilatkozta, hogy „ebben a történetben is nem tudom, hogy mennyi az igazság, azt tudom, hogy a ... retteg”. Megítélése szerint azonban a csatolásra késve került sor, és annak tartalma sem volt alkalmas arra, hogy az I. rendű alperes által közöltek valóságát bizonyítsa.

Utalva a PK 14. számú állásfoglalásra hangsúlyozta, hogy a perben sérelmezett cikk ténylegesen tartalmazza ugyan a gyanú szót, azonban annak szerkesztése, illetve az abban használt kifejezések alapján az átlagolvasó számára nem derül ki, hogy egy folyamatban lévő vizsgálatról, illetve büntetőeljárásról tudósít az írás, hanem úgy értelmezi a cikket, hogy a sérelmezett közlésekben megjelölt események megtörténtét kétségtelen, befejezett tényként kezeli.

Rámutatott arra, hogy a felperes által indítványozott helyreigazítás szövege a bíróságot a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai között nem köti. A Pp. 345. § (3) bekezdése alapján a rendelkező rész szerinti helyreigazítást találta indokoltnak, mivel azon keresztül a valótlansággal szembeni valóságot az átlagolvasó megismeri. Ezt meghaladóan pedig a felperes olyan állításokat kívánt a közleményben feltüntetni, amelyek a sérelmezett közlések valótlanságából nem feltétlenül következnek.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára való utasítását, és mindkét esetben a felperes perköltségben való marasztalását kérték.

Előadásuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg és abból helytelen jogi következtetést vont le. Helytelen az az elsőfokú bírósági megállapítás, hogy a felperes által sérelmezett cikkben a felperes személye egyértelműen beazonosítható volt. Abban ugyanis sem a felperes neve, sem a címe nem került közlésre, az írás csupán arra utal, hogy az intézmény a ... található, ebben a ... pedig számos nevelő- és gyermekotthon van. Iratellenesen állapítja meg az ítélet indokolása azt is, hogy az intézmény fenntartója megjelölésre került a cikkben.

A felperes által hivatkozott videó vonatkozásában előadták, hogy a cikk egészének elolvasása, illetve a videó nyitóképének áttekintése alapján sem válik beazonosíthatóvá a felperes, illetve a felvétel megtekintése mellett sem válik egyértelművé, hogy abban a felperes neve (felperes címe) jelenik meg. A videóban nem hangzik el a felperes neve, a cikkbe ágyazott videó vonatkozásában a felperes nem kezdeményezett sajtó-helyreigazítási eljárást, annak tartalmára sem a helyreigazító közleményben, sem a keresetlevélben nem hivatkozott.

Határozottan vitatták, hogy a videó a cikk melléklete lenne, hiszen arra a cikkben semmilyen utalás nem található, alatta semmilyen ún. képaláírás sincs.

Előadták, hogy a felvétel nem indul el a cikk megnyitásakor, csak külön kattintásra, ami álláspontjuk szerint egy, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 203. § 35. pontja szerinti lekérhető médiaszolgáltatás megnyitását jelenti, ami nem azonos a felperes által sérelmezett cikk tartalmával, így a felperes perbeli legitimációja a sérelmezett riport vonatkozásában egyértelműen hiányzik.

Kifejtették továbbá, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében megjelölt helyreigazító közlemény nem felel meg az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésnek, mivel az alapján nem

határozható meg, hogy ki kérte a helyreigazítást, melyik nevelőotthon vonatkozásában kerültek valótlan tények közzétételre.

Előadásuk szerint az elsőfokú eljárás során csatolt, az ... című műsorban „...” címmel közzétett riport leírata alapján egyértelműen megállapítható, hogy a megszólaltatott gyermekvédelmi szakértő igazoltnak látta a felperes által sérelmezett állítások alapjául szolgáló tények valóságát, tekintettel arra, hogy maga is beszélt az ügyet nyilvánosságra hozó ..., illetve a gyermek reakciói, viselkedése alapján egyértelműen hitelt adott az állításainak.

Leszögezték, hogy a sérelmezett cikkben, továbbá az ... című műsorban is egyértelműen közzétételre került, hogy az ügyben büntetőeljárás van folyamatban, annak állásáról hitelt érdemlően számoltak be, így - a PK 14. számú állásfoglalásban írtakra tekintettel - sajtó-helyreigazításnak nincs helye. Az ügyben indult eljárás tartalmának a cikkben közöltek megfeleltek, a büntetőeljárásra, a folyamatban lévő vizsgálatokra az írás egyértelműen hivatkozott, így a felperes által kifogásolt tények valósága vonatkozásában az alpereseket bizonyítási kötelezettség sem terheli. Mint médiaszolgáltatók az Smtv. 13. §-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségnek tettek eleget a cikk közzétételekor, a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően jártak el.

Előadták továbbá, hogy a peres eljárás tárgyát képező cikkben hivatkozott büntetőeljárások, illetve vizsgálatok vonatkozásában mind az Emberi Erőforrások Minisztériuma Szociális Ügyekért és Társadalmi Felzárkózásért Felelős Államtitkárságát, mind a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főosztályát megkeresték, hogy a folyamatban lévő vizsgálat, illetve büntetőeljárás jelenlegi állásáról, illetve lezárásuk esetén azok eredményéről soron kívül adjanak tájékoztatást. Az ... Szociális Ügyekért és Társadalmi Felzárkózásért Felelős Államtitkárság a részéről megküldött iratokat mellékelteként csatolták. A ... napján kelt felhívás alapján egyértelműen megállapítható, hogy maga az ... sem volt tisztában azzal, pontosan melyik gyermekotthon ügyével kapcsolatban kértek tájékoztatást, így szükséges volt a kérelem kiegészítése. Az ... napi tájékoztatása egyértelművé teszi, hogy az ügyben a Budapesti Rendőr-főkapitányság által folytatott nyomozás van folyamatban, illetve az ... is vizsgálatot folytat.

Az alperesek fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (4) bekezdése szerint csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

Ebben a körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntése is helytálló volt, jogi következtetéseivel a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben írtakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

A PK 13. számú állásfoglalás értelmében sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a közlemény - nevének megjelölésével, vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a közlemény tartalmából egyébként felismerhető. Következtes és egyértelmű a gyakorlat tehát abban, hogy a sajtó-helyreigazításra kizárólag az jogosult, akinek személye a közlemény tartalmából felismerhető.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy - az alperesi védekezésre is tekintettel - a perben elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett cikkből a felperes beazonosítható-e.

A perbeli írás vizsgálata alapján megállapítható, hogy annak szövegében a felperes neve, címe nem kerül közlésre, az csupán azt tartalmazza, hogy a leírt események egy ... történtek. Beszámol arról

is, hogy az ... azonnali vizsgálatot rendelt el az ügyben.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint ugyanakkor a cikkben elhelyezett, annak törzsszövegében szereplő videónak és az abból elérhető másik tartalomnak a felperes beazonosíthatósága szempontjából jelentősége van. A Kúria több ítéletében is rámutatott arra, hogy a saját íráshoz csatolt internetes elérhetőség mellékletté válik. A perbeli felvétel egyetlen rákattintással megnyílik, az abban láthatók és hallhatók alapján pedig a felperes személye egyértelműen beazonosítható. Bár név szerint a felperest ez a médiatartalom sem nevezi meg, azonban a riport során a kamera a felperes székhelyét jelentő ... címeként ismerhető (felperes címe) számú épület házszámablájára ráközelít. A felvételen bemutatásra kerül a felperes neve nevét tartalmazó, az épületen elhelyezett tábla is. A videó az átlagos számítástechnikai ismeretekkel rendelkező olvasó számára könnyen megnyitható és ezáltal visszakereshető, hogy kinek a személyéhez köthető a cikk, az konkrétan kire vonatkozatható.

Az átlagos olvasó szempontjából nincs jelentősége annak sem, hogy a felperes a kereseti kérelemben befogadóotthont vagy nevelőotthont jelölt meg, hiszen a köznyelvi felfogásban két egymással azonosítható fogalomról van szó.

A felperes beazonosíthatósága szempontjából nem bír relevanciával az sem, hogy az ... az alperes 2017. január 4. napján kelt megkeresése alapján tudta-e a felperest azonosítani, vagy sem. A felismerhetőség szempontjából elegendő, ha egy szűkebb, akár szakmai kör a felperest az írás, illetve az abba beágyazott videó alapján beazonosítja.

A PK 14. számú állásfoglalás szerint nincs helye sajtó-helyreigazításnak, ha a sajtószerv valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról, vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről. A folyamatban lévő büntetőeljárásról szóló tájékoztatás akkor nem ad alapot sajtó-helyreigazításra, ha a közleményből megállapítható, hogy az eljárás milyen szakaszban, milyen bűncselekmény miatt van folyamatban. Ebben a körben a tájékoztatást adó személyt bizonyítási kötelezettség nem terheli, csupán a valóságnak megfelelő tájékoztatást kell nyújtania.

A cikk egésze, az abban leírtak szövegösszefüggésében való vizsgálata alapján megállapítható, hogy az nem büntetőeljárásról tudósít. A feltárt visszasságok ismertetését követően az írás utal ugyan arra, hogy az ... tájékoztatást kért a BRFK-tól a megindított nyomozásról, azonban nem a nyomozásra fókuszál. A sajtócikk politikai töltetű, arról tudósít, hogy a nevelőotthonban történtek miatt a pártok egymásnak estek, leírva az egyes pártoknak a történetek vonatkozásában elfoglalt álláspontját is.

Az átlagolvasó szempontjából az írás az a sérelmezett közlések megtörténtét kétségtelen, befejezett tényként közvetíti.

A PK 15. számú állásfoglalás szerint, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - belátása szerint állapítja meg a helyreigazítás szövegét és ennek közlésére az alperest határidő tűzésével kötelezi. A II. pont szerint a helyreigazító közleményből - a maga egészét, összefüggéseit is tekintve - ki kell tűnnie annak, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. A közlemény szövege nem alakítható úgy, hogy ezáltal a tartalma elveszítse helyreigazító jellegét.

A perbeli esetben az elsőfokú bíróság által megfogalmazott helyreigazító közlemény tartalmából megállapítható az, hogy a kifogásolt sajtóközlemény mely tényállítása volt valótlan, illetve mely tényeket tüntetett fel hamis színben és ezáltal melyek a való tények, az tehát a PK 15. számú állásfoglalásban megfogalmazott követelményeknek megfelel. A helyreigazító közlemény megfogalmazásánál a jóhírnév védelmét sem lehet figyelmen kívül hagyni. A felperesnek a helyreigazító közleményben név szerint való megjelölése erre tekintettel szükségtelen, hiszen ennek megtörténte a felperes számára még nagyobb sérelem okozására lenne alkalmas.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a II. rendű alperes a felperes részére perköltség megfizetésére, melyről a másodfokú bíróság a Pp. 239. § rendelkezéseire is figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. A felperes perköltsége jogi képviselője munkadíjából áll, annak mértékét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg.

A sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére szintén a II. rendű alperes köteles a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának megfelelően.

, 2017. március 9.

Dr. Kovács Éva s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

Dr. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő